12/02/2019

Ο Ιερός Χρυσόστομος εγκωμιάζει Ακύλα και Πρίσκιλλα

/ Γνώμες

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Οἱ ἅγιοι Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα καταγόντουσαν ἀπό τόν Πόντο, ἦταν στό ἐπάγγελμα σκηνοποιοί, ἕνα εὐλογημένο ζεῦγος.

Κατοικούσαν στήν Κόρινθο καί ἡ ζωή τους ὑπῆρξε εὐσεβεστάτη .

Στόν Ἀπ. Παῦλο ὅταν ἔφθασε στή Κόρινθο μετά τήν ὁμιλία του στήν Ἀθήνα πρόσφεραν ἅγια φιλοξενία. Μάλιστα τόν ἀκολούθησαν σέ διάφορες ἀποστολικές του περιοδεῖες καί ἰδιαίτερα στήν Ἔφεσο.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος πολύ χαρακτηριστικά γράφει γιά τό ζεῦγος τά ἑξῆς: «Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καί Ἀκύλαν τούς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ , οἵτινες ὑπέρ τῆς ψυχῆς μου τόν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγώ μόνος εὐχαριστῶ , ἀλλά

καί πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καί τήν κατ’ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν».(Ρωμ.16,3-5).

Σχολιάζοντας τό χωρίο αὐτό τοῦ Ἀποστόλου, ὁ Ἱ. Χρυσόστομος λέγει:

«Ἀλλά ἂς δοῦμε ποίοι καί τί λογῆς ἄνθρωποι ἦσαν αὐτοί, πού τόσο κατέκτησαν τόν Παῦλο καί κέρδισαν τή θερμή του ἀγάπη. Ἆραγε ἦσαν μήπως κάποιοι ὕπατοι καί στρατηγοί καί ὕπαρχοι ἤ ἄνθρωποι μέ ἄλλο ὑψηλό ἀξίωμα ἤ πολλά πλούτη, πού κυβερνοῦν τή πόλι; Δέν μποροῦμε νά ποῦμε τίποτα ἀπ’ αὐτά, ἀλλά ἐντελῶς τό ἀντίθετο, ἦταν φτωχοί καί ταπεινοί καί ζοῦσαν ἀπό τή χειρωνακτική τους δουλειά... Ἄνδρας καί γυναίκα ἦταν καί ἦσαν προϊστάμενοι ἐργαστηρίων καί μεταχειριζόντουσαν τή τέχνη τοῦ σκηνοποιοῦ, καί ἐν τούτοις παρουσίαζαν ἀρετή πολύ ἀνώτερη καί ἀπό ἐκείνους πού ζοῦν στά μοναστήρια. Ἀπό ποῦ γίνεται αὐτό φανερό; Ἀφοῦ εἶπε χαιρετήσατε ἐγκαρδίως τήν Πρίσκιλλα καί τόν Ἀκύλα,πρόσθεσε καί τήν ἰδιότητά τους. Ποιά ἰδιότητα; Δέν εἶπε τούς πλουσίους, τούς ἐπιφανεῖς, τούς εὐγενεῖς, ἀλλά τί εἶπε; Τούς συνεργάτας μου στόν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Καί εἶναι δυνατό νά διαπιστώσει τήν ἀρετή τους, ὄχι μόνο ἀπό αὐτό τό στοιχεῖο, ἀλλά καί ἀπό τό γεγονός, ὅτι ὁ Παῦλος ἔμεινε κοντά τους ὄχι μιά καί δυό καί τρεῖς ἡμέρες, ἀλλά δυό ὁλόκληρα χρόνια... Ὥστε οἱ ἀνθρωποιαὐτοί ἦταν ἰσάξιοιμέ τούς ἀγγέλους. Καί ἐγώ ἐκεῖνο τό δωμάτιο, τολμῶ νά τό ὀνομάσω καί οὐρανό καί Ἐκκλησία. Διότι ὅπου ἦταν ὁ Παῦλος, ἐκεῖ ἦταν καί ὁ Χριστός...»

Ἰδιαίτερα γιά τήν νοικοκυρά τήν Πρίσκιλα λέγει:

«Αὐτή ἡ γυναίκα δέν εἶχε ἀργυροποίκιλτα κρεββάτια, ἀλλ’ εἶχε μεγάλη σωφροσύνη...δέν εἶχε ἀστραφτερές κολῶνες τό σπίτι της, ἀλλά εἶχε λαμπρή ψυχική ὀμορφιά, δέν εἶχε τοίχους μαρμαρόδετους, οὔτε ψηφιδωτό δάπεδο, ἀλλά ἦταν ἡ ἴδια ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτά ἐπήνεσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, αὐτά ἀγάπησε. Γι’ αὐτά τούς θυμᾶται διαρκῶς καί συνθέτει γι’ αὐτούς μεγάλο καί θαυμαστό ἐγκώμιο, ὄχι γιά νά τούς παρουσιάσει λαμπρότερους, ἀλλά γιά να φέρει τούς ἄλλους στόν ἴδιο ζῆλο καί νά τούς πείσει νά καλοτυχίζουν ὄχι αὐτούς πού ἔχουν πλούτη, οὔτε αὐτούς πού ἔχουν ἀξιώματα, ἀλλά τούς ἀνθρώπους πού εἶναι φιλόξενοι, ἐλεήμονες καί φιλάνθρωποι...». (PG,51,191-193)

Ἔτσι συνεπῶς ἰσχύει γιά τό ἅγιο αὐτό ζεῦγος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: « Ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθόν δικαίου λήψεται»(Ματθ. 10,40,42). Δηλαδή ὅποιος δέχεται δίκαιον, διότι εἶναι δίκαιος, θά λάβει ἀνταμοιβήν δικαίου. Ἡ φιλόξενη διάθεση καί πράξη ὑποδοχῆς καί ἀγάπης πού ἔδειξαν στόν θεῖο Ἀπόστολο, τούς καταξιώνει καί τούς ἐντάσει στούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μνήμη τους ἑορτάζεται στίς 13 Φεβρουαρίου.

Ἀποτελοῦν σπουδαιότατο παράδειγμα γιά μᾶς.